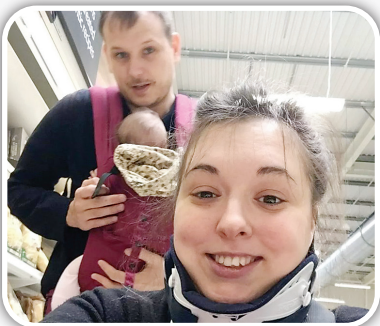

دور دنیا

خمیازه پر خرج

در حادثه‌ای نادر و تکان دهنده، زنی ۳۶ ساله به نام «هیلی بلک» در بریتانیا پس از خمیازه‌ای شدید، دچار شکستگی مهره‌های گردن شد و به‌طور جدی نزدیک بود فلج شود. این اتفاق زمانی رخ داد که او صبح یک‌سایه برای گرم کردن شیر نوزادش از خواب بیدار شد و با دیدن خمیازه کودک، ناخودآگاه همان حرکت را تکرار کرد اما بلافاصله احساس شوک الکتریکی در بدنش پدید آمد و دستش در هوا قفل شد. هیلی که متوجه وخامت وضعیت خود شده بود، از همسرش خواست با اورژانس تماس بگیرد. در بیمارستان، پزشکان ابتدا علت درد شدید او را نیافتند اما پس از تصویربرداری دقیق‌تر، مشخص شد که مهره‌های C6 و C7 گردن او به سمت نخاع جابه‌جا شده‌اند. پزشکان این رویداد را «حادثه‌ای بسیار نادر» توصیف کردند و هشدار دادند که احتمال زنده ماندن او تنها ۵۰ درصد است. البته با انجام جراحی فوری، جان او نجات یافت، اما آسیب‌های عصبی دائمی و جای زخم ناشی از برداشتن دیسک‌های گردنی باقی ماند. هیلی هم‌اکنون در ویلچر گذراند و سپس راه رفتن را شروع کرد. او اکنون با بیماری فیبرومیالژیا یا همان درد مزمن عضلانی-عصبی زندگی می‌کند و هنوز از دردهای عصبی در گردن، بازو و سر رنج می‌برد. او می‌گوید: «دیگر نمی‌توانم بدون ترس خمیازه بکنم. حتی تلاش برای جلوگیری از خمیازه هم مرا آزار می‌دهد.» با این حال، هیلی خوشحال است که توانایی حرکت خود را از دست نداده، چرا که یک خمیازه ساده می‌توانست او را برای همیشه زمینگیر کند.

سوژه روز

باز تاب المپیک فناوری پردیس در روزنامه العربی جدید

چندی پیش تهران، عرصه رقابتی علمی و بین‌المللی در حوزه فناوری در پارک فناوری پردیس بود؛ رقابتی که حالا دومین دوره‌اش را در حوزه‌های هوش مصنوعی، برنامه‌نویسی، رباتیک، پهپاد و روبات‌های جنگجو به شکل بین‌المللی برگزار کرد. در این دوره علاوه بر شرکت‌کنندگان داخلی، ۶۵ کشور جهان نیز اعلام آمادگی کرده بودند که از میان آنها ۱۶ کشور موفق به کسب سهمیه شدند. بازتاب این رویداد در برخی رسانه‌ها قابل توجه بود. مثلاً روزنامه العربی الجديد در کشور قطر، گزارشی مفصل از این رویداد تهیه و هفته گذشته منتشر کرد؛ گزارشی که با این جمله آغاز شده بود: «هفته گذشته تهران عرصه رقابتی علمی و بین‌المللی بود؛ رقابتی سرشار از نشاط و انرژی.» این گزارش از مشارکت بیش از ۱۲ هزار رقابت‌کننده از ۶۰ کشور نوشت و ۲۰۰۰ نفر را برآورد. شمار شرکت‌کنندگان نسبت به رویداد سال قبل از نشانۀ تقویت توان المپیک فناوری برشمرد و اضافه کرد که این المپیک، سکوی علمی بین‌المللی مناسبی برای تثبیت جایگاه ایران در نقشه فناوری جهانی خواهد بود. روزنامه العربی الجديد در گزارش خود، المپیک فناوری را نسخه کوچک نمایشگاه‌های بزرگ جهانی در عرصه فناوری دانست و با پرداختن به بخش‌های گوناگون و فضای عمومی رقابت‌ها، برگزیدگان این المپیک را معرفی کرد و سخنان کوهانی از مسئولان برگزار و رقابت‌کنندگان نیز به نقل از فرانس پرس آورد که قابل توجه بود.

سمفونی رنگ‌ها در سواحل جنوبی

در پاییز، فصل سفر به جنوب، نگاهی به سواحل رنگارنگ جنوب ایران داریم

ایران، در اولویت گردشگران خوش ذوق است، سواحل که آغوش گرمشان را گشوده‌اند و استان‌های خوزستان، بوشهر، هرمزگان و سیستان و بلوچستان، ما را به سوی خود می‌خوانند؛ در اینجا سبزی به حدود ۵ هزار کیلومتر مرز جادویی و رنگارنگ سیاحت جنوبی ایران می‌زنیم و در خشان‌ترین آنها را از نگاه رنگ و غذا از نظر می‌گذرانیم.

شب‌هایی غرق در نور/ ساحل مُفق در جزیره هرمز

جزیره هرمز، به‌خاطر تنوع و گستردگی کانی‌ها، آب‌سنگ‌های مرجانی، سواحل صخره‌ای همراه با پوشش متنوع گیاهان بومی و حیات‌وحش منحصر به فرد از جمله سواحل است که گردشگران را به‌سوی خود می‌خواند. اما در این میان ساحل مُفق، به‌خاطر حضور فیتوپلانکتون‌های شب تابش یکی از درخشان‌ترین سواحل جنوب ایران است. در این ساحل درخشان، لاک‌پشت‌های بوزه‌عقابی هم از شما استقبال می‌کنند.

چی بخوریم؟ موفلک یکی از غذاهای محبوب این جزیره است که از ماهی شور و بلغور تهیه می‌شود و با ادویه‌های جنوبی طعمی تند به خود می‌گیرد و آن را با پلو یا بدون آن میل می‌کنند.

به سرخی خورشید/ ساحل جزیره هرمز

ساحل سرخ هرمز، از دیگر سواحل دیدنی جنوب ایران است که سرخی‌اش آن را به یکی از سواحل منحصر به فرد جهان بدل کرده است؛ جایی که دریا در تقابل با ساحل، حتی رنگ آب را هم سرخ جلوه می‌دهد. خاک این ساحل رُیایی، غنی از آهن و دیگر مواد معدنی مثل سنگ هماتیت است که بر خورد با اکسیژن، به این رنگ زیبا جلوه می‌نماید. مرغ ماهی‌خوار و حواصیل‌های خاکستری هم میزبان شما در این ساحل زیبا هستند.

چی بخوریم؟ از جمله غذاهای دریایی این ساحل زیبا، میگو تازه این ساحل است که آن را با ادویه‌های محلی مزه‌دار و پس از سرخ کردن، با رب‌نخ و سبزی‌زمینی سرخ‌شده نوش جان می‌کنند.

هنگام نقره‌فامی/ ساحل نقره‌ای جزیره هنگام

ساحل نقره‌ای جزیره هنگام در بخش شمالی آن واقع شده است؛ جایی که در دل خلیج فارس آرام گرفته و کانی‌های براق و صدف‌های پور شده و درخشان به‌خصوص شب‌های نقره‌فام و باشکوهی را خلق می‌کنند. این ذرات، حتی باعث می‌شوند آب این ساحل را به رنگ سبز ببینید و از تماشای دلفین‌ها و مرغان دریایی آن لذت ببرید. تماشای بقایای به‌جامانده از انگلیسی‌ها و پر تقالی‌ها هم در این ساحل عبرت آموز است.

چی بخوریم؟ جزیره هنگام با مردمان مهمان‌نواز، غذاهایی ساده، خوش‌طعم و دریایی دارد که بیشتر در بازارچه ساحلی یا خانه‌های بومی عرضه می‌شوند. یکی از آنها سمبوسه میگو است که با طعمی تند عرضه می‌شود.

پرده صورتی/ ساحل صورتی لیپار

ساحل صورتی لیپار در تالاب لیپار در چابهار یکی از نادرترین و زیباترین سواحل ایران است که رنگ صورتی آب آن به‌دلیل وجود جلبک‌های خاص، رسوبات آلی و انعکاس نور خورشید در ترکیب با خاک و نمک‌های معدنی ایجاد می‌شود. این ساحل در نزدیکی تالاب لیپار قرار دارد و جلوه‌ای خیال‌انگیز و منحصر به فرد دارد. فلامینگوها از شاخص‌ترین گونه‌های جانوری این تالاب به‌ویژه در پاییز و زمستان است.

چی بخوریم؟ پتماش یکی از غذاهای سنتی و ساده مردم بلوچ، به‌ویژه در مناطق چابهار، کنارک و اطراف تالاب لیپار است که با ترکیب ماش، ادویه‌های محلی و گاهی سبزیجات تهیه می‌شود.

مرجان‌های فیروزه‌ای/ ساحل مرجانی کیش

آب در ساحل مرجانی کیش معمولاً به رنگ‌های سفید، کرم و صورتی روشن دیده می‌شود و این در حالی است که آب دریا در این منطقه به رنگ فیروزه‌ای و آبی شفاف جلوه می‌کند. این ترکیب رنگی حاصل ماسه‌های مرجانی، صخره‌های آهکی و آب‌های زلال خلیج فارس است. مرجان‌ها در جزیره کیش بخش مهمی از اکوسیستم دریایی خلیج فارس را تشکیل می‌دهند و ساحل مرجانی کیش به‌وفور یافت می‌شوند.

چی بخوریم؟ یکی از مشهورترین غذای ساحل مرجانی کیش «قلیه ماهی» است؛ خورشتی تند و معطر با ماهی شیر یا هامور، سبزیجات جنوبی، سیر و نمر هندی که معمولاً در چشم‌انداز دریا سرو می‌شود

ساحلی به رنگ تاریخ/ ساحل ریشهر در بوشهر

مهم‌تر از رنگ نارنجی‌شن‌های ساحل ریشهر، رنگ باستانی و تاریخی این ساحل زیبا در بوشهر است که به چشم می‌آید؛ جایی که تاریخ آن را به دوره عیلامی‌ها نسبت می‌دهند که تا مدت‌ها یکی از مهم‌ترین پناذرات باستانی تمدن‌ها و کشورهای آن روزگار بوده است. ساحل ریشهر با ترکیب ماسه‌های طلائی و لابه‌های صخره‌ای، محیطی مناسب برای زندگی خرچنگ‌های گوشه‌گیر فراهم کرده است.

چی بخوریم؟ دال عدس یکی از غذاهای محلی و محبوب استان بوشهر است. این خوراک با عدس نارنجی، نمر هندی، سیر و ادویه‌های تند جنوبی تهیه می‌شود و به‌ویژه در شهرهای ساحلی مانند بوشهر، گناوه و دیر رایج است.

نگاه

ریشه در خانه

فاطمه عباسی | روزنامه نگار | گاهی نخستین صدایی که از یک کارگاه ساختمانی به گوش می‌رسد، صدای اهر برقی و غرش بولدوزرهاست؛ سمفونی ناخوشایندی که خبر از تسلیم طبیعت در برابر بتن می‌دهد. متأسفانه بعضی از ما عادت کرده‌ایم که برای ساختن ابتدا باید ویران کنیم. درختان را قطع کنیم، زمین را صاف و بعد سازه‌ای بی‌جان را از نو بنا کنیم. اما تصاویری که این روزها در فضای مجازی دست به‌دست می‌شوند روایت دیگری را تعریف می‌کنند: روایتی از احترام و همزیستی.

این تصاویر بیش از آنکه نمایش خانه‌هایی لوکس باشند، یک پیائیه قدرتمند هستند: پیائیه‌ای که در آن معمار در جای جنگ با طبیعت با آن به صلح می‌رسد. در این فلسفه درخت یک مانع نیست، بلکه قلب تپنده و زنده خانه است. ساق‌اش ستونی می‌شود که زمین را به آسمان پیوند می‌دهد و شاخه‌هایش سقفی متحرک که با هر فصل، رنگ و طرحی نو به فضای داخلی می‌بخشد. نور خورشید از لابه‌لای برگ‌ها فیلتر می‌شود و رقصی از سایه و آفتاب را بر کفپوش‌ها و دیوارهای آفریند.

این خانه‌ها نفس می‌کشند. درخت از طریق یک باز شو در سقف یا یک حیاط خلوت شیشه‌ای نه تنها نور و هوا را به داخل هدایت می‌کند، بلکه روح زندگی و پویایی را به کالبد بی‌جان مصالح ساختمانی می‌دمد. این کار یک ادای احترام واقعی به محیط زیست است. پذیرش این حقیقت که ما مالک زمین نیستیم، بلکه بخشی از آن هستیم. معمار در اینجا به جای آنکه طبیعت را قربانی کند آن را در آغوش می‌کشد و به نقطه قوت اصلی طراحی خود بدل می‌کند. این نگاه باید از یک استثنای تحسین برانگیز به یک فرهنگ فراگیر تبدیل شود. حفظ یک درخت در میانه یک پروژه ساختمانی، شاید در ابتدا پیچیده به نظر برسد اما در نهایت، ارزشی خلق می‌کند که با هیچ عنصر دکوراتیو گران‌قیمتی قابل مقایسه نیست. این خانه‌ها به ما یادآوری می‌کنند که می‌توان مدرن بود و همزمان به ریشه‌ها پایبند ماند. می‌توان خانه‌ای امن ساخت که نه تنها برای ما، بلکه برای طبیعت نیز پناهگاه باشد. این، معماری آینده است؛ معماری‌ای که با زمین آشتی کرده است.

